

Bruksela, dnia 19.10.2012 r.
COM(2012) 599 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**30. sprawozdanie roczne Komisji dla Parlamentu Europejskiego w sprawie działań
antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych UE (2011)**

{SWD(2012) 346 final}

WPROWADZENIE

Niniejsze sprawozdanie za 2011 r. zostaje przedłożone Parlamentowi Europejskiemu w następstwie jego rezolucji z dnia 16 grudnia 1981 r. w sprawie unijnych działań antidumpingowych oraz sprawozdania Komisji ds. przemysłu, handlu zewnętrznego, badań i energii.

To krótkie sprawozdanie, któremu, podobnie jak w latach ubiegłych, towarzyszy bardziej szczegółowy dokument roboczy służb Komisji oraz szczegółowe załączniki, przedstawia przegląd najważniejszych wydarzeń z 2011 r. Struktura niniejszego sprawozdania odpowiada strukturze dokumentu roboczego, łącznie ze wszystkimi sekcjami, co ma ułatwić odniesienia do pełniejszych informacji.

Niniejsze sprawozdanie oraz pełna treść dokumentu roboczego są także ogólnie dostępne na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/anti_dumping/legis/index_en.htm

1. OGÓLNY ZARYS PRAWODAWSTWA

Dochodzenia antidumpingowe (AD), antysubsydyjne (AS) i w sprawie środków ochronnych (SFG) są prowadzone w oparciu o podstawowe rozporządzenia Rady. Ogólny zarys obowiązującego prawodawstwa znajduje się w dokumencie roboczym. Podstawowe akty prawne dotyczące AD i AS będą dalej określane jako „rozporządzenie(-a) podstawowe”.

2. PODSTAWOWE POJĘCIA

W sekcji 2 dokumentu roboczego przedstawiono ogólny przegląd terminologii i procedur stosowanych podczas dochodzeń z zakresu instrumentów ochrony handlu (TDI).

3. MODERNIZACJA TDI

W celu przeanalizowania sposobów usprawnienia bieżącego systemu TDI, w październiku 2011 r. Komisja podjęła inicjatywę zmierzającą do modernizacji instrumentów ochrony handlu. Pomimo iż środowisko gospodarcze uległo na przestrzeni ostatniej dekady znacznej zmianie, od ostatnich zmian legislacyjnych dokonywanych w rozporządzeniach podstawowych w 2004 r. zasady dotyczące instrumentów ochrony handlu Unii Europejskiej pozostały w znacznym stopniu niezmienione. W tej sytuacji, oraz biorąc pod uwagę skomplikowane środowisko gospodarcze, z którym obecnie działają przedsiębiorstwa, Komisja postanowiła przeanalizować mocne i słabe strony obecnych zasad dotyczących instrumentów ochrony handlu w celu ich odpowiedniego dostosowania i udoskonalenia z korzyścią dla wszystkich zainteresowanych stron.

Aby ustalić obszary, w których można dokonać udoskonaleń, Komisja rozpoczęła wiosną 2012 r. konsultacje publiczne. Podczas przygotowań do tych konsultacji Komisja wzięła pod uwagę nie tylko wyniki oceny unijnych instrumentów ochrony handlu (zob. poniżej), ale również informacje pochodzące z wielu rozmów z ekspertami. Modernizacja jest w toku i żaden z wniosków Komisji nie zostanie przyjęty przed listopadem/grudniem 2012 r.

Prace nad oceną unijnych instrumentów ochrony handlu były kontynuowane w 2011 r. przez niezależnego konsultanta. Ostateczne sprawozdanie opublikowano na początku 2012 r. Celem tej oceny była pomoc Komisji w opracowaniu lub udoskonaleniu swoich interwencji ustawodawczych oraz monitorowaniu ich skuteczności. Uważano również, że pomoże ona obywatelom w korzystaniu z prawa do analizy i krytyki polityki i działań realizowanych przez Komisję w ich imieniu oraz wpływaniu na nie.

4. OGÓLNOKRAJOWY STATUS GOSPODARKI RYNKOWEJ (MES)

Do celów dochodzeń antydumpingowych państwo może uzyskać status gospodarki rynkowej, jeżeli spełnia pięć kryteriów, które są szczegółowo określone w dokumencie roboczym dołączonym do niniejszego sprawozdania.

W 2011 r. kontynuowano prace w zakresie oceny czterech z sześciu złożonych wniosków o ogólnokrajowy MES otrzymanych od Chin, Wietnamu, Armenii, Kazachstanu, Mongolii i Białorusi. Wszystkie państwa, z wyjątkiem Białorusi i Armenii, w ciągu roku dostarczały dodatkowe informacje uzupełniające złożone wnioski, które są na różnych etapach. Konsultacje z władzami Republiki Białorusi zostały zawieszono już w 2010 r. z powodu sytuacji politycznej w tym państwie. W czerwcu 2010 r. wysłano do Armenii kolejne pytania dotyczące postępów poczynionych w zakresie MES. Pod koniec 2011 r. Komisja nie otrzymała jednak od Armenii żadnych nowych informacji. Pozostałe cztery państwa kandydujące kontynuowały prace związane z ich wnioskami o MES i znajdują się na różnych etapach spełniania pięciu kryteriów MES.

Kontynuowano prace dotyczące wniosku MES z Chin, w ramach których zorganizowano 11. tematyczne spotkanie grupy roboczej MES w listopadzie 2011 r. w Brukseli. Na spotkaniu grupy roboczej obie strony dyskutowały postępy Chin poczynione w zakresie prawa własności intelektualnej oraz prawa antymonopolowego. W 2011 r. ukończono badanie dotyczące praktyk księgowych w Chińskiej Republice Ludowej. Niestety wyniki tego badania były jedynie częściowe i nie pozwalały na wyciągnięcie właściwych wniosków co do postępów Chin w tym zakresie.

Spotkanie grupy roboczej MES UE-Wietnam odbyło się w Brukseli w grudniu 2011 r. Władze Wietnamu odpowiedziały na pytania Komisji dotyczące czterech nierozstrzygniętych kryteriów. Uzgodniono, że Wietnam prześle dodatkowe informacje na temat kwestii poruszonych podczas spotkania. Pod koniec 2011 r. Komisja nie otrzymała jednak od Wietnamu żadnych nowych informacji.

Jeżeli chodzi o Kazachstan, w lutym 2011 r. wysłano do władz tego państwa notę werbalną przedstawiającą główne problemy związane z pięcioma kryteriami MES. Pomimo postanowień podjętych wspólnie z Kazachstanem w 2010 r. o wspólnym ustaleniu planu kolejnych działań w zakresie MES, w 2011 r. nie poczyniono w tej kwestii postępów.

We wrześniu 2011 r. odbyło się w Ułan Batorze spotkanie grupy roboczej z władzami Mongolii. Przedstawiono i omówiono postępy Mongolii w zakresie spełnienia kryteriów MES.

5. DZIAŁANIA INFORMACYJNE I ZWIĄZANE Z KOMUNIKACJĄ/KONTAKTY DWUSTRONNE

5.1. Małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP)

W 2011 r. Komisja opublikowała „Dokument w sprawie działań ukierunkowanych na trudności napotkane przez MŚP zaangażowane w instrumenty ochrony handlu”. Zawiera on szereg konkretnych, łatwych w realizacji działań, mających na celu wspomaganie MŚP we wszystkich dziedzinach ochrony handlu oraz w zakresie których osiągnięto pewien poziom porozumienia z państwami członkowskimi. Dokument ten, oparty na wynikach badania przeprowadzonego przez niezależnego zleceniobiorcę, został omówiony przez państwa członkowskie i przyjęty przez nie w 2011 r. Celem tego badania było określenie potrzeb MŚP w 27 państwach członkowskich UE w zakresie składania skarg lub udziału w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu w charakterze importerów, użytkowników lub eksporterów w dochodzeniach wszczętych przez państwa trzecie, biorąc pod uwagę rolę, jaką MŚP odgrywają w gospodarce unijnej oraz trudności jakie napotykają one podczas udziału w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu.

W związku ze złożonością postępowań z zakresu TDI oraz zważywszy na niewielkie rozmiary i rozdrobnienie MŚP utworzono punkt kontaktowy ds. ochrony handlu dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Zajmuje się on konkretnymi pytaniami i problemami MŚP dotyczącymi TDI, czy to natury ogólnej, czy tymi związanymi z poszczególnymi przypadkami. Część strony internetowej TDI poświęcona jest MŚP i odnosi się do punktów kontaktowych ds. ochrony handlu.

W 2011 r. wskazane punkty kontaktowe otrzymały wiele zapytań o informacje, na które bezzwłocznie udzielono odpowiedzi. Zapytania te dotyczyły zarówno procedur, jak i treści postępowań w zakresie TDI.

5.2. Kontakty dwustronne/działania informacyjne – przemysł i państwa trzecie

Udzielanie wyjaśnień dotyczących prawodawstwa i praktyk UE z zakresu ochrony handlu stanowi istotną część prac służb ds. TDI.

W 2011 r. zorganizowano dla urzędników z państw trzecich seminarium poświęcone ochronie handlu. Ponadto w 2011 r. nawiązano dwustronne kontakty z państwami trzecimi, m.in. z Chinami, Koreą, Turcją i Australią, poświęcone omówieniu różnych kwestii związanych z ochroną handlu.

W 2011 r. odbyło się również kilka spotkań z zainteresowanymi organizacjami i przedsiębiorstwami, m.in. Business Europe i Eurocommerce.

6. RZECZNIK PRAW STRON

Rok 2011 był piątym pełnym rokiem działalności rzecznika praw stron DG ds. Handlu, który rozpoczął działalność w kwietniu 2007 r. Rzecznik praw stron pod względem administracyjnym związany jest obecnie z komisarzem ds. handlu, lecz pozostaje niezależny. W 2011 r. był on związany pod względem administracyjnym z

Dyrektorem Generalnym DG ds. Handlu. Formalny mandat rzecznika praw stron opublikowano na początku 2012 r.¹.

Głównym zadaniem rzecznika praw stron jest zagwarantowanie skutecznego wykonywania praw do obrony w postępowaniach w sprawie handlu toczących się przed Komisją Europejską. Prawo do obrony obejmuje nie tylko prawo do bycia wysłuchanym oraz dostępu do dokumentów, ale również szerszy zestaw praw ustanowionych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a mianowicie: (i) „prawo każdego do bycia wysłuchanym, zanim zostaną podjęte indywidualne środki mogące negatywnie wpłynąć na jego sytuację”, (ii) „prawo do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swojej sprawy w rozsądnym terminie” oraz (iii) „prawo każdego do dostępu do akt jego sprawy, przy poszanowaniu uprawnionych interesów poufności oraz tajemnicy zawodowej i handlowej”. W stosownych przypadkach rzecznik praw stron doradza również Dyrektorowi Generalnemu DG ds. Handlu w kwestiach związanych z należytymi procedurami oraz wszelkimi innymi sprawami wynikłymi w związku z postępowaniami w zakresie handlu.

Od momentu utworzenia funkcji rzecznika praw stron w 2007 r. napływa coraz więcej wniosków o jego interwencję. W 2011 r. rzecznik praw stron interweniował 81 razy w 35 sprawach dotyczących ochrony handlu i przeprowadził 26 przesłuchań, z których 4 odbyły się przy udziale stron o zbliżonych interesach. Interwencje te zostały podjęte na wniosek producentów eksportujących w państwach trzecich, przemysł unijny, użytkowników i importerów oraz władze państw trzecich. Rzecznik praw stron interweniował w kwestiach obejmujących wszystkie etapy dochodzenia i wydał szereg zaleceń dla służb Komisji, do których Komisja przeważnie się zastosowała. Głównym celem zaleceń rzecznika praw stron jest wzmocnienie praw zainteresowanych stron do obrony.

Główne kwestie, z którymi zetknął się rzecznik praw stron w 2011 r., można podzielić na trzy kategorie: (i) treść i jakość ujawnianych informacji, (ii) dostęp do dokumentacji i jakość dokumentacji bez klauzuli poufności, (iii) różnice zdań co do postanowień, ustaleń i wniosków.

7. PRZEGLĄD DOCHODZEŃ I ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH, ANTYSUBSYDyjNYCH I OCHRONNYCH

7.1. Uwagi ogólne

Pod koniec 2011 r. w UE obowiązywało 117 środków AD (zob. załącznik O) i 10 środków AS (zob. załącznik P).

W 2011 r. 0,25 % całkowitego przywozu do UE było objętych środkami AD lub AS.

Należy zauważyć, iż szczegółowe informacje na temat poruszanych dalej kwestii są podane w dokumencie roboczym załączonym do niniejszego sprawozdania. Odniesienia do załączników do dokumentu roboczego podane są obok tytułów sekcji.

¹ Dz.U. L 107 z 19.4.2012, s. 5.

7.2. Nowe dochodzenia (zob. załączniki A do E i załącznik N)

W 2011 r. wszczęto 21 dochodzeń². W wyniku 10 postępowań nałożono cła tymczasowe. 13 spraw zakończyło się nałożeniem ceł ostatecznych. Jedenaście postępowań zakończono bez wprowadzania środków. Dwadzieścia jeden środków wygasło automatycznie po ich pięcioletnim okresie obowiązywania.

7.3. Dochodzenia przeglądowe

Dochodzenia przeglądowe nadal stanowią znaczną część pracy służb ds. TDI. W okresie 2007-2011 stanowiły one 63 % wszystkich wszczętych dochodzeń. Tabela 2 w dokumencie roboczym zawiera informacje statystyczne dotyczące lat 2007-2011.

7.3.1. Przeglądy wygaśnięcia (zob. załącznik F)

Przepisy art. 11 ust. 2 i art. 18 rozporządzeń podstawowych przewidują wygaśnięcie środków po pięciu latach, chyba że przegląd wygaśnięcia wykaze, iż powinny one zostać utrzymane w pierwotnej formie.

W 2011 r. wszczęto 8 dochodzeń związanych z przeglądem wygaśnięcia. Zakończono 8 przeglądów wygaśnięcia, w wyniku których przedłużono obowiązywanie cła na kolejne 5 lat. Cztery przeglądy wygaśnięcia zamknięto decyzją o zakończeniu stosowania środków.

7.3.2. Przeglądy okresowe (zob. załącznik G)

Przepisy art. 11 ust. 3 i art. 19 rozporządzeń podstawowych przewidują dokonanie przeglądu środków w okresie ich obowiązywania. Przeglądy mogą ograniczać się do aspektów dumpingu/subsydiowania lub szkody.

W 2011 r. wszczęto ogółem 9 przeglądów okresowych. Siedem przeglądów zakończono podjęciem decyzji o utrzymaniu lub zmianie cła. Pięć przeglądów wygaśnięcia zamknięto decyzją o zakończeniu stosowania środków.

7.3.3. „Inne” przeglądy okresowe (zob. załącznik H)

W 2011 r. wszczęto dwa „inne” przeglądy nieobjęte art. 11 ust. 3 lub art. 19 rozporządzeń podstawowych.

7.3.4. Przeglądy pod kątem nowego eksportera (zob. załącznik I)

Przepisy art. 11 ust. 4 i art. 20 rozporządzeń podstawowych przewidują odpowiednio przeglądy pod kątem nowych eksporterów oraz przeglądy w trybie przyspieszonym, aby ustalić indywidualny margines dumpingu lub indywidualne cło wyrównawcze dla nowych eksporterów z siedzibą w danym państwie wywozu, którzy nie dokonywali wywozu danego produktu w okresie objętym dochodzeniem. Tacy eksporterzy muszą wykazać, że są rzeczywiście nowymi eksporterami i że faktycznie zaczęli dokonywać wywozu do UE po okresie objętym dochodzeniem. W takim przypadku może zostać obliczone dla nich cło indywidualne, które jest zazwyczaj niższe od cła ogólnokrajowego.

² Tabela 1 w dokumencie roboczym zawiera informacje statystyczne na temat nowych dochodzeń przeprowadzonych w latach 2007- 2011 zgodnie z przepisami art. 5 i 10 rozporządzeń podstawowych.

W 2011 r. wszczęto 2 przeglądy pod kątem nowego eksportera.

7.3.5. *Dochodzenia w sprawie absorpcji (zob. załącznik J)*

Jeżeli istnieją wystarczające informacje wskazujące na to, że po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem i przed wprowadzeniem środków lub po tym fakcie, ceny eksportowe zostały obniżone lub że nie nastąpiła zmiana cen odsprzedaży lub dalszych cen sprzedaży produktu przywożonego do UE albo gdy taka zmiana nie była wystarczająca, może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie absorpcji, w celu zbadania czy środki wywarły wpływ na wyżej wymienione ceny. Marginesy dumpingu mogą zostać ponownie obliczone, a cło podwyższone w celu uwzględnienia niższych cen eksportowych. Możliwość wszczęcia przeglądów dotyczących absorpcji jest wskazana w art. 12 i 19 ust. 3 rozporządzeń podstawowych.

W 2011 r. nie wszczęto ani nie zakończono żadnego przeglądu dotyczącego absorpcji.

7.3.6. *Dochodzenia w sprawie obejścia środków (zob. załącznik K)*

Możliwość ponownego otwarcia dochodzeń w przypadku udowodnienia obchodzenia środków została przewidziana w art. 13 i 23 rozporządzeń podstawowych.

W 2011 r. wszczęto 3 takie dochodzenia. Cztery dochodzenia w sprawie obchodzenia środków zakończono rozszerzeniem stosowania cła, natomiast dwa dochodzenia zakończono bez rozszerzania stosowania środków.

7.4. **Dochodzenia w sprawie środków ochronnych (zob. załącznik L)**

W 2011 r. nie wszczęto żadnego dochodzenia w sprawie środków ochronnych. Jedno takie dochodzenie wszczęte w 2010 r. zakończono bez wprowadzania środków.

8. **WYKONANIE ŚRODKÓW AD/AS**

8.1. **Dalsze działania związane ze środkami**

Dalsze działania związane z obowiązującymi środkami skupiały się na czterech głównych obszarach: 1) zapobieganie nadużyciom; 2) monitorowanie przepływów handlowych i zmian na rynku; 3) poprawa skuteczności za pomocą odpowiednich instrumentów oraz 4) reagowanie na nieprawidłowe praktyki. Wymienione działania prowadzone we współpracy z państwami członkowskimi umożliwiły służbom ds. TDI aktywne zapewnianie skutecznego wykonywania środków ochrony handlu w Unii Europejskiej.

8.2. **Monitorowanie zobowiązań (zob. załączniki M i Q)**

Jako że zobowiązania są rodzajem środków AD lub AS, monitorowanie zobowiązań stanowi część działań związanych z wykonywaniem środków. Zobowiązania są przyjmowane przez Komisję jeśli uzna ona, że mogą one skutecznie przyczynić się do usunięcia szkodliwego wpływu dumpingu lub subsydiowania.

Na początku 2011 r. obowiązywały 22 zobowiązania. W trakcie 2011 r. nastąpiły następujące zmiany w kwestii zobowiązań: zobowiązania 5 przedsiębiorstw wygasły w związku z wygaśnięciem lub uchynieniem środków i przyjęto jedno zobowiązanie jednego przedsiębiorstwa. W związku z tym całkowita liczba obowiązujących zobowiązań na koniec 2011 r. wynosiła 18.

9. ZWROTY (ZOB. ZAŁĄCZNIK U)

Artykuły 11 ust. 8 i 21 ust. 1 rozporządzeń podstawowych umożliwiają importerom składanie wniosków o zwrot pobranych ceł w przypadku wykazania, że margines dumpingu/subsydiowania został usunięty lub obniżony do poziomu niższego od poziomu obowiązującego cła.

W 2011 r. złożono 26 nowych wniosków o zwrot. Pod koniec 2011 r. prowadzonych było 12 dochodzeń, które obejmowały 18 wniosków. W 2011 r. przyjęto 24 decyzje Komisji: dwanaście z nich dotyczyło przyznania częściowego zwrotu, a w pozostałych 12 odrzucono wnioski o zwrot. Wycofano 7 wniosków.

10. PRZEGLĄD SĄDOWY: DECYZJE WYDANE PRZEZ TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI/SĄD

W 2011 r. Trybunał Sprawiedliwości i Sąd wydały w sumie 9 wyroków dotyczących kwestii środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych. Streszczenie niektórych spośród tych wyroków znajduje się w dokumencie roboczym.

W 2011 r. wniesiono 16 nowych spraw – 12 do Sądu i 4 do Trybunału Sprawiedliwości.

Wykaz spraw AD/AS wniesionych do Sądu oraz do Trybunału Sprawiedliwości i wciąż nierozstrzygniętych z końcem 2011 r. jest podany w załączniku S do dokumentu roboczego.

11. DZIAŁANIA W RAMACH ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI HANDLU (WTO)

11.1. Rozstrzyganie sporów w dziedzinie AD, AS i SFG

WTO przewiduje rygorystyczną procedurę rozstrzygania sporów między członkami WTO dotyczących stosowania porozumień WTO.

W lipcu 2011 r. Organ Apelacyjny WTO opracował sprawozdanie na temat sporu dotyczącego skargi Chin na UE w kwestii środków antydumpingowych wprowadzonych względem przywozu niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chin. Była to pierwsza rozpatrywana przez WTO sprawa wniesiona przez Chiny przeciwko UE od momentu ich przystąpienia do WTO w 2001 r. Zespół orzekający rozesłał sprawozdanie do członków WTO w grudniu 2010 r., a w marcu 2011 r. UE zakwestionowała niektóre jego aspekty. Organ Apelacyjny wydał sprawozdanie w lipcu 2011 r., które zostało przyjęte przez Organ Rozstrzygania Sporów (ORS) na posiedzeniu w dniu 28 lipca 2011 r. Pomimo iż zdecydowana większość zarzutów Chin w odniesieniu do elementów złącznych została odrzucona przez zespół orzekający oraz Organ Apelacyjny, niektóre aspekty

tego rozporządzenia uznano za naruszające prawa WTO. Zespół orzekający oraz Organ Apelacyjny ustaliły również, że art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie był spójny ze zobowiązaniami Unii Europejskiej zawartymi w Porozumieniu antydumpingowym WTO. We wrześniu 2011 r. Unia Europejska poinformowała Organ Rozstrzygania Sporów WTO, że zamierza wdrożyć zalecenia i orzeczenia ORS w zakresie tego sporu, zgodnie z jej zobowiązaniami w ramach WTO. W lutym 2012 r. Komisja wystąpiła z wnioskiem do Parlamentu Europejskiego i Rady o zmianę podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, uwzględniając orzeczenie ORS³.

W październiku 2011 r. zespół orzekający WTO wydał sprawozdanie w sprawie sporu dotyczącego środków antydumpingowych wprowadzonych na niektóre rodzaje obuwia skózanego. Zespół orzekający powołano w maju 2010 r. Ustalił on, że w większości przeanalizowanych kwestii UE działała w pełnej zgodzie z zasadami WTO. Potwierdził on również ustalenia dokonane w sporze dotyczącym elementów złącznych odnośnie do art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Z uwagi na to, iż rozporządzenia wprowadzające środki na przywóz obuwia skózanego wygasły w marcu 2011 r., zespół orzekający stwierdził brak podstawy do sformułowania zalecenia „zapewnienie zgodności [wygasłych] środków” zgodnie z art. 19.1 Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów. Zespół orzekający zalecił jednak, aby Unia Europejska zapewniła zgodność art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ze swoimi zobowiązaniami wynikającymi z porozumień WTO.

11.2. Inne działania WTO

W 2011 r. przewodniczący grupy negocjacyjnej dauhańskiej agendy rozwoju ds. reguł rozpoczął proces nieformalnych wielostronnych konsultacji, obejmujących kwestie, co do których panowało przekonanie, że, że należy kontynuować prace nad rozbieżnościami utrzymującymi się między członkami. W wyniku tych konsultacji rozesłano nowy tekst dotyczący antydumpingowych środków dyscyplinujących, w którym podkreślono kwestie, co do których istnieje porozumienie oraz nierozwiązane, problematyczne kwestie. Postępy w kwestii subsydiów oraz negocjacji w sprawie subsydiów w dziedzinie rybołówstwa zostały opisane w sprawozdaniu (WTO dokument TN/RL/W/254 z dnia 21 kwietnia 2011 r.). Pomimo iż dokumenty te dokładnie odzwierciedlały stan negocjacji w tych dziedzinach, w 2011 r. nie udało się poczynić postępów w negocjacjach, częściowo w związku z ogólną dynamiką negocjacji w ramach dauhańskiej agendy rozwoju. Po rezygnacji przewodniczącego Francisa ze stanowiska, członkowie osiągnęli porozumienie co do nominacji ambasadora McCooka (Jamajka) na stanowisko przewodniczącego grupy negocjacyjnej ds. reguł. Nominacja ta została potwierdzona na formalnym spotkaniu zorganizowanym w lutym 2012 r. Po tym spotkaniu odbyły się dwa spotkania grupy technicznej, podgrupy grupy negocjacyjnej - w lutym i w kwietniu 2012 r.

Równoległe do tych działań służby Komisji w dalszym ciągu uczestniczyły w regularnych pracach komitetów: antydumpingowego, ds. subsydiów, ds. środków wyrównawczych i ds. środków ochronnych. Komitety zebrały się dwukrotnie w

³ COM (2012) 41 Final

formie regularnych posiedzeń, aby dokonać przeglądu notyfikacji oraz omówić szczególnie istotne kwestie.

WNIOSEK

W porównaniu z ubiegłym rokiem w 2011 r. odnotowano wzrost zarówno liczby wszczętych nowych spraw oraz liczby wprowadzonych środków ostatecznych. Nieznacznie wzrosła również liczba dochodzeń zakończonych podjęciem decyzji o niestosowaniu środków, a liczba przypadków wprowadzenia środków tymczasowych spadła niemal o jedną czwartą w porównaniu z poprzednim rokiem. Przeglądy nadal stanowią znaczną część prac służb, przy czym liczba wszczętych przeglądów spadła niemal o jedną szóstą w porównaniu z 2010 r. Liczba zakończonych przeglądów znacznie wzrosła w porównaniu z danymi za rok 2010.

Przypomina się również, że obowiązujące w 2011 r. środki ochrony handlu miały wpływ jedynie na 0,25 % całkowitego przywozu, co odzwierciedla umiarkowane i oparte na przepisach podejście UE do stosowania tych instrumentów.